

Kl. 17:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det går godt og hurtigt.

Så er det Enhedslistens ordfører, og det er fru Line Barfod.

Kl. 17:27

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Enhedslisten kan også støtte forslaget, som jo – som alle andre også har sagt – er fremsat på baggrund af en indstilling fra arbejdsmarkedets parter, så den eneste bemærkning, jeg vil knytte til det, er, at der altså er brug for, at vi også herinde begynder at diskutere, hvad det er for en investeringspolitik, man fører fra ATP. Jeg er godt klar over, at det nok ikke bliver de store beløb, der investeres fra de her fonde, fordi det er meningen, at de løbende skal udbetales, men der er behov for, at vi får diskuteret, hvad det er, man investerer de penge i, som jo er nogle, vi ved lov har fastlagt, at ATP skal behandle.

Det er et problem, at ATP nogle steder investerer i strid med det, vi ellers går og arbejder for internationalt – man investerer i Burma og andre steder. Det vil være et problem, hvis man investerer i virksomheder, der benytter børnearbejde, tvangsarbejde og slavearbejde rundt om i verden. Det vil være et problem, hvis man investerer i våbenproduktion, klyngebomber osv., og derfor bliver vi nødt til at diskutere, hvad det er for nogle etiske regler, der skal gælde i forhold til ATP's og andre af de store fondes investeringer af midler.

Kl. 17:28

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 17:28

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Forslaget ligger i naturlig forlængelse af det, arbejdsmarkedets parter gennem en længere årrække har varetaget, nemlig en betydelig uddannelsesmæssig opgave. Jeg er glad for, at vi gennem denne mindre ændring af lov om arbejdsmarkedets tillægspension kan yde endnu et bidrag til den fremadrettede indsats for viderudviklingen af et fleksibelt arbejdsmarked med en velkvalificeret arbejdskraft.

Jeg vil gerne takke for tilslutningen til lovforslaget, og jeg synes, at de spørgsmål, der er blevet rejst – nu senest af fru Line Barfod – kan vi vende tilbage til i udvalgsbehandlingen.

Kl. 17:29

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 1. behandling af lovforslag nr. L 70: Forslag til lov om ændring af lov om udstationering af lønmodtagere. (Anmeldelsespligt i forbindelse med udstationering).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 06.02.2008).

Kl. 17:30

Forhandling

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Forhandlingen er åbnet.

Hr. Erling Bonnesen som ordfører for Venstre. Værsgo.

Kl. 17:30

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Angående L 70 skal jeg sige, at vi befinder os i en international verden, hvor arbejdskraften kan bevæge sig frit på tværs af grænserne. Det er godt, og det er en gevinst, når der er mangel på arbejdskraft, men det medfører også et ansvar for at etablere nogle vilkår for de udstationerede lønmodtagere, der er lige så gode som danskernes.

Formålet med en anmeldelsespligt i forbindelse med udstationering er at sikre et forbedret datagrundlag for de offentlige myndigheder, så de kan føre et effektivt tilsyn med, at udenlandske virksomheder og deres ansatte overholder dansk lovgivning. Konkret går pligten ud på at anmelde en række oplysninger til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, hvor der etableres et register over udenlandske tjenesteydere, et såkaldt RUT-register. Myndigheder kan trække på oplysningerne til brug for eventuel efterfølgende kontrol af f.eks. arbejdsmiljøloven og skattereglerne, og

oplysningerne vil også kunne videregives til bl.a. arbejdsmarkedets parter med henblik på at tilgodese parternes muligheder for at sikre de udstationerede lønmodtagere løn- og arbejdsvilkår svarende til forholdene her i Danmark.

Forslaget er en udmøntning af en del af den politiske aftale af 29. juni 2007 mellem regeringen, Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre om udvidelsen af EU og det danske arbejdsmarked, hvorefter der skal etableres et register over udenlandske tjenesteydere, der udstationerer lønmodtagere i Danmark. I en tid, hvor der er efterspørgsel efter arbejdskraft, er det en fordel, at der er interesse i udlandet for at udføre arbejde her i Danmark, og derfor gælder det også om at gøre omfanget af de administrative byrder så lille som muligt, bl.a. ved brug af internet m.v. Det er dog vigtigt, at de udenlandske firmaer opfylder de samme krav som de danske.

Lovforslaget etablerer et grundlag for ligestilling mellem de udenlandske og de danske virksomheder, og Venstre kan støtte forslaget.

Kl. 17:32

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren bedes vente et øjeblik. Der er en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 17:32

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå, at Venstre støtter ønsket om, at der skal være mulighed for at kræve, at de, der kommer hertil, arbejder på danske vilkår, og at vi skal gøre, hvad vi kan, for at opretholde den danske arbejdsmarkedsmodel, hvor fagbevægelsen sikrer lige vilkår, og at man har ordentlige arbejdsvilkår og ordentlige lønvilkår.

Derfor vil jeg spørge Venstres arbejdsmarkedsordfører angående Vaxholmdommen fra EU, som jo undergraver vores muligheder for ved hjælp af konfliktretten at sikre lige vilkår. Mener Venstres arbejdsmarkedsordfører, det er nødvendigt, at vi sikrer konfliktretten, og at vi eventuelt går til EU, hvis juristerne når frem til, at det er nødvendigt for at fastholde konfliktretten, så man kan leve op til det, partierne har aftalt i østtaftalen?

Kl. 17:33

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 17:33

Erling Bonnesen (V):

Nu kan jeg ikke stå her under behandlingen af dette lovforslag og bevæge mig ind på andre områder. Jeg forholder mig til det lovforslag, vi

behandler under dette punkt, og så må de øvrige forhold tackles og debatteres, når de er på dagsordenen.

Kl. 17:33

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Line Barfod.

Kl. 17:33

Line Barfod (EL):

Som jeg har forstået det forslag, vi behandler her, så handler det om, hvordan vi giver de bedste muligheder for at opretholde den danske arbejdsmarkedsmodel, og det går jeg ud fra at Venstre går ind for. Sådan har jeg i hvert fald forstået retorikken.

For at kunne opretholde den danske arbejdsmarkedsmodel har man også hidtil ment fra regeringens side, at det var nødvendigt at have konfliktretten, så man kan konflikte over for de arbejdsgivere, der ikke lever op til at give lige vilkår og overholde danske overenskomster. Mener Venstres arbejdsmarkedsordfører, at det er noget, vi fremover skal kæmpe for at holde fast i og dermed sætte os til modstand, hvis EF-Domstolens dom betyder, at vi ikke længere kan opretholde konfliktretten i samme omfang?

Kl. 17:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 17:34

Erling Bonnesen (V):

Nøjagtig som jeg redegjorde for i min ordførertale, bliver der nu stillet krav om, at man skal registrere sig som virksomhed med sine lønmodtagere, når man kommer som udenlandsk virksomhed for at udføre opgaver her i landet. Det sker lige præcis med henblik på, at dansk lovgivning med hensyn til arbejdsmiljø, skat og andre forhold skal overholdes, og derfor vil jeg forholde mig til det, der skal behandles i relation til lovforslaget her, og ikke gå yderligere ind på forskellige andre spørgsmål af teknisk karakter nu.

Kl. 17:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger, og den næste ordfører er Socialdemokratiets ordfører, hr. Thomas Adelskov.

Kl. 17:34

(Ordfører)

Thomas Adelskov (S):

Lovforslaget her kunne jo rettelig behandles sammen med det næste lovforslag på dagsordenen, fordi de tilhører det samme kompleks,

nemlig den østaf-tale, vi har indgået som en bred aftale her i Folketinget.

Vi er i øjeblikket i gang med nedtællingen mod den 1. maj 2009, hvor overgangsbestemmelserne for de nye østeuropæiske lande, som er blevet optaget i EU, ikke længere er gældende. Her har vi fra Socialdemokratiets side hele vejen igennem været optaget af, at vi skal sørge for, at det danske arbejdsmarked er så parat som overhovedet muligt til, at der bliver fri adgang for østeuropæisk arbejdskraft til det danske arbejdsmarked. Det har vi gjort ved at lave en aftale med regeringen om overgangsbestemmelser, som vi langsomt har udfaset, og som vi undervejs sammen med regeringen har diskuteret problemer ved og konsekvenser af.

Når vi behandler lovforslaget her, synes jeg, der er grund til at rose arbejdsmarkedets parter og i særdeleshed fagbevægelsen for den indsats, de har ydet i forbindelse med østudvidelsen. Det er jo sådan, at fagbevægelsen har været den, der i meget stor udstrækning har været ude at kontrollere og aktionere, og når vi står herinde på Christiansborg på Folketingets talerstol og taler om danske løn- og arbejdsvilkår, er det sådan set fagbevægelsen, der har gjort, at det er lykkedes at sikre dem. Det er fagbevægelsen, der har sikret, at det danske arbejdsmarked ikke i væsentlig grad er blevet presset af østeuropæisk arbejdskraft, og at vi ikke har oplevet løndumping og stort pres på arbejdsmarkedet.

De lovforslag, vi nu står med, også nærværende lovforslag, handler om, at vi nu går skridtet videre. Vi har hele vejen igennem kritiseret regeringen for at afsætte for få ressourcer til, at myndighederne også kunne komme ud og kontrollere; det drejer sig om både politiet, udlændingemyndighederne, SKAT og Arbejdstilsynet. Nu får vi et register, der betyder, at virksomheder, som udstationerer arbejdskraft i Danmark, skal anmelde sig, når de påbegynder arbejdet, og det betyder i praksis, at der nu er et register, som myndighederne kan anvende, når de skal vurdere, om en virksomhed opholder sig lovligt i Danmark, og at også fagbevægelsen har adgang til at se, hvilke virksomheder der opererer på hvilke områder.

I den aftale, vi indgik i juni 2007, fik vi indført en garanti for, at hvis dette register nu ikke virker, ikke har den tilsigtede virkning og ikke sikrer, at fagbevægelsen rent faktisk får de nødvendige redskaber til også at kunne følge de udstationerende virksomheder, genoptager vi diskussionen om bl.a. det krav og de ønsker, der har

været fra fagbevægelsen om at få en mærkningsordning for f.eks. byggepladser. Vi vil følge det her meget nøje, og vi vil følge meget nøje, om fagbevægelsen synes, at dette redskab er en hjælp. Vi vil følge, om regeringen overholder den aftale, vi indgik i juni 2007 om, at nu skal hver myndighed ud og kontrollere med fire årlige kampagner for at sikre, at de udstationerende virksomheder overholder dansk lovgivning, hvad enten det handler om skat eller om arbejdsmiljøet.

Alt i alt er det gode lovforslag, som vi i Socialdemokratiet støtter, og vi håber, at dette nye tiltag vil medvirke til, at fagbevægelsen nu endelig får styr på de sidste banditter ude på arbejdsmarkedet – de, der forsøger at omgå og udnytte dansk lovgivning og forsøger at undgå at betale danske lønninger og have danske arbejdsvilkår.

Kl. 17:38

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg skal lige bede ordføreren vente. Der er to korte bemærkninger, og det er først fru Line Barfod.

Kl. 17:38

Line Barfod (EL):

Jeg er meget enig med hr. Thomas Adelskov i, at det vil være rigtig godt, hvis Arbejdstilsynet og politiet intensiverer deres kontrol på dette område. Men det, vi hidtil har set, er jo, at det i høj grad er fagbevægelsen, der har måttet bruge mange ressourcer på at komme ud og prøve at være med til at regulere en lille smule, så de mennesker, der kommer hertil, ikke bliver udnyttet alt, alt for groft og ikke er i al for stor fare på grund af elendig sikkerhed på arbejdspladserne.

Derfor vil jeg høre, om Socialdemokraterne vil støtte et ændringsforslag, som jo er baseret på forslag fra fagbevægelsen, om, at fagforeningerne skal have adgang til byggepladserne for at kunne se, hvem der arbejder her, og hvilke forhold de arbejder under. Det er jo nok desværre sådan, at vi må regne med, at også i den kommende tid vil det for en stor dels vedkommende være fagbevægelsen, der skal prøve at sikre, at virksomhederne lever op til reglerne på området.

Kl. 17:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 17:39

Thomas Adelskov (S):

Jeg er fuldstændig enig i, og det sagde jeg også i min ordførertale, at det jo er fagbevægelsen, der

har været garanten for, at det her rent faktisk har kunnet fungere. Det er fagbevægelsen, der har været ude og kontrollere, og det er dem, der har startet faglige konflikter dér, hvor udenlandske arbejdsgivere ikke har villet overholde eller ikke har villet indordne sig under danske overenskomstforhold ved at forsøge at køre med lave lønninger osv.

Derfor var det også vigtigt for os, da vi lavede den aftale i juni 2007, som lovforslaget her er udtryk for, at fagbevægelsen var med. Begge parter, både LO og DA, var med til at forhandle aftalen på plads, fordi det for os handlede om, at vi sikrede, at vi fik de rigtige redskaber, som ikke alene bare skulle forberede os til nu at stå her i 2008, men som vi rent faktisk også har brug for, når hele østaftalen udfases endeligt den 1. maj 2009 og der ikke længere eksisterer overgangsbestemmelser. Derfor har vi med aftalen og med de lovforslag, der ligger her, sikret, at fagbevægelsen er med, og det er sådan set bl.a. deres mellemkomst og deres bidrag, der er årsagen til, at lovforslaget ser ud, som det gør.

Kl. 17:40

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Line Barfod for den anden korte bemærkning.

Kl. 17:40

Line Barfod (EL):

Det er jeg helt med på, men nu er det jo næppe sandsynligt – selv om både ordføreren og jeg kunne ønske det – at politiet og Arbejdstilsynet rent faktisk får de fornødne ressourcer til at komme på de mange arbejdspladsbesøg, der er behov for, hvis man virkelig skal sikre, at der er ordentlige forhold, at der f.eks. ikke er elendige sikkerhedsforhold, så folk styrter ned og nogle gange bliver slået ihjel osv.

Derfor må vi nok regne med, at der stadig er behov for, at fagbevægelsen kommer ud og ser på nogle af de ting, og derfor vil jeg gerne igen spørge, om Socialdemokraterne vil støtte et ændringsforslag om, at fagbevægelsen skal have ret til at komme på byggepladserne.

Kl. 17:40

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 17:40

Thomas Adelskov (S):

Jeg har faktisk ikke hørt fagbevægelsen rejse det krav. Jeg har hørt, at fagbevægelsen har haft et ønske om, og i dag har jeg for øvrigt også set en henvendelse fra Byggefagenes Samvirke i København om, at de også ønsker i hvert fald at få

adgang til at kunne se, hvilke virksomheder der opererer. Det er den skiltning, jeg omtalte i min ordførertale, som vi faktisk også er optaget af, og som vi gerne vil støtte, og vi har en aftale med regeringen om, at hvis det her ikke virker, gør vi det.

Men lad mig lige rette en ting. Fru Line Barfod siger, at Arbejdstilsynet og SKAT osv. ikke har ressourcer nok, men vi har som sagt en aftale med regeringen. Den går ikke ud på, at der skal afsættes ressourcer nok, men at der skal være mindst fire årlige kampagner, hvor skattevæsenet skal ud og kontrollere de virksomheder, og mindst fire årlige kampagner, hvor Arbejdstilsynet skal ud og kontrollere. Vi var nemlig ligesom fru Line Barfod trætte af at snakke med regeringen om, at der skulle afsættes ressourcer nok, og så opleve, at det ikke skete.

Lad mig også lige sige, at det jo ikke bare handler om, at vi skal ud og kontrollere for at se, om der er nogle derude, der snyder. Vi ved jo notorisk, at de steder, hvor der er rigtig mange arbejdsulykker, er de steder, hvor der er østeuropæisk arbejdskraft. Det er der, det går galt, så det handler både om den enkelte østeuropæiske lønmodtagers arbejdsmiljø og sikkerhed og om de danske kolleger, som er på byggepladserne.

Kl. 17:42

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste spørger er hr. Bent Bøgsted.

Kl. 17:42

Bent Bøgsted (DF):

Jeg kunne forstå på hr. Thomas Adelskov, at han mener, at det her er et godt redskab for fagforningerne til at kontrollere, om overenskomster og lønninger overholdes. Det er jo det, der var lagt op til i østaftalen, nemlig at det var fagforningerne, der skulle kontrollere, at overenskomsterne blev overholdt, og ikke andre. De var de eneste, og de har haft stort besvær med at kontrollere, fordi de ikke kunne finde de virksomheder. Det ved hr. Thomas Adelskov jo alt om.

Men i den forbindelse vil jeg godt spørge: Hvordan kan det være, at virksomheden ifølge lovforslaget først skal registreres efter 8 dage, når den har udstationeret arbejdskraft? Der kan ske megen underbetaling i løbet af 8 dage på en byggeplads, og så kan man jo sende folk hjem og tage et nyt hold op, og så skal man jo heller ikke registrere dem. Det synes jeg er mærkværdigt. Hvorfor gør man ikke ligesom i Tyskland? Hvis en dansk virksomhed udstationerer medarbejdere i Tyskland, så skal det anmeldes fra

dag et. Det kunne man jo godt gøre her i Danmark, også for at hjælpe fagforeningerne så de nemmere kunne finde ud af, hvor virksomhederne er.

Så ser jeg da frem til, at hr. Thomas Adelskov synes, at den her skiltning er positiv, for det er også et ønske fra fagforeningerne, at de kan få et skilt, så de kan se, hvilke virksomheder det er. En virksomhed med orden i sine forhold vil jo hellere end gerne have et skilt, hvor der står: Her bygger vi.

Kl. 17:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 17:43

Thomas Adelskov (S):

Jeg skal starte med at rette hr. Bent Bøgsted, for det her register bliver ikke oprettet, sådan at fagbevægelsen kan komme ud og kontrollere overenskomsterne. Det bliver oprettet, sådan at fagbevægelsen kan se, hvor der er nogle virksomheder, så den kan komme ud og tegne overenskomster. For det, der gør sig gældende her, er jo, at der er tale om udstationerende virksomheder, og at en del af dem formodentlig ikke vil have overenskomst med en dansk fagforening.

Så det, der er tale om, er, at man nu får et redskab til at finde ud af, hvor de udstationerende virksomheder er henne, de, som potentielt kunne sende folk herop med lavere lønninger end på det danske arbejdsmarked og dermed skabe en unfair konkurrence. Det er sådan set det, som det her register skal bruges til. Der kan SKAT se, hvor de er henne, hvem det er, hvor mange der er, hvor de arbejder henne. Og misforståelsen kommer her, for man skal altså fra dag et indberette til det her register.

Så er der nogle undtagelsesbestemmelser i forhold til montører. Lad mig give et eksempel. Hvis man har købt en kopimaskine i Tyskland og den går i stykker, må det være sådan, at der hurtigt kan sendes en reparatør op, der reparerer den. Men hvis reparatøren er heroppe for at lave et større stykke arbejde, så vil det være sådan, at pågældende pr. dag et skal melde sig.

Kl. 17:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Spørgeren for anden gang.

Kl. 17:44

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det er da meget godt, hvis en montør er oppe for at reparere et eller andet. Men der står jo direkte i § 5 b, at hvis udstationering ikke va-

rer over 8 dage, så skal det ikke anmeldes. Der står ikke noget om, hvad det er for en slags arbejde. Der kommer så en pind nedenunder om, at det er noget særligt med en montør. Men hvis udstationering ikke varer over 8 dage, så dækker det alt. Det dækker lige fra en almindelig byggeplads til montering af et eller andet køleaggregat et eller andet sted. Det er et vidt begreb. Det er rigtig nok, at det er pindet ud i stk. 2: Udstationeringen sker som led i levering af et teknisk anlæg eller installationer og alt sådan noget. Men de enkelte punkter kan også stå alene.

Kl. 17:45

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 17:45

Thomas Adelskov (S):

Men det er sådan, at der i § 5 a står, at man skal anmelde pr. dag et, og så er der et par undtagelser. Det er f.eks., hvis det er af meget kort varighed, og det kan gælde for montører. Og det gælder så også, hvis ikke det drejer sig om særlig langvarig udstationering.

Jeg vil godt lige holde fast i en anden ting, som spørgeren sagde før, for den interesserede mig egentlig lidt. Det var, at Dansk Folkeparti åbnede op for, at man kunne lave mærkningsordninger på byggepladserne. Jeg er nemlig enig med ordføreren i, at en ordentlig virksomhed jo gerne vil skilte med, hvor den er. Det synes jeg er lidt interessant, og det ville glæde mig, hvis Dansk Folkeparti ville være med til at bringe det op i arbejdsmiljøforligskredsen, for der har vi faktisk syntes, at vi som Socialdemokrater sad ret meget alene med det synspunkt og ønske. Det glæder mig, hvis vi er flere om at bringe det frem, for så kunne det jo være, at vi ad den vej kunne skabe det redskab, for den mærkning kunne også være en hjælp til f.eks. Arbejdstilsynet, når man kom ud og skulle se på, hvilke virksomheder der optræder på en konkret byggeplads, når man f.eks. skal screene dem.

Så jeg ser meget gerne, at vi tager det op i den der sammenhæng, og jeg har noteret det som et tilsagn fra Dansk Folkepartis side om at være med på det.

Kl. 17:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der har ikke meldt sig flere spørgere, så jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Bent Bøgsted fra Dansk Folkeparti.

Kl. 17:47

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Det er jo altid spændende, når der sker nye tiltag rundtomkring, hvor man kan sige, at parterne er blevet enige om, at der skal ske nogle forbedringer, så man kan kontrollere, hvem der arbejder under ordnede forhold, og hvem der ikke gør. Som jeg har forstået det, har lovforslaget til hensigt at forbedre kontrolmulighederne af udstationerede arbejdere fra EU.

Hidtil har det jo faktisk været sådan, at det har været svært for fagforeningerne, som er blevet pålagt opgaven med at kontrollere, om arbejdere fra EU arbejdede til en løn og under forhold, der lever op til de danske overenskomster. Så kan man altid diskutere, om de opsøger dem for at kontrollere, om der er en overenskomst, eller for at tegne en overenskomst, men for at tegne en overenskomst skal man først kontrollere, om der er en overenskomst.

Da Østeuropa kom med i EU, var der fra partierne, der stod bag østaftalen, ikke den store tiltro til, at der ville komme mange til Danmark for at arbejde. Der har det så siden vist sig, at Dansk Folkeparti fik ret i vores påstand om, at der ville komme mange til Danmark. I dag er der faktisk ingen, der rigtig ved, hvor mange fra Østeuropa der er beskæftiget i Danmark, og derfor er det også svært for fagforeningerne at kontrollere forholdene. Vi skal i den forbindelse huske på, at fagforeningerne selv havde bildt den danske arbejder ind, at de kunne kontrollere og sikre ordnede forhold, hvilket de nu må erkende ikke kan lade sig gøre, da de ikke ved, hvor de udenlandske arbejdere er. Derfor kommer dette lovforslag, der skal være et instrument for fagforeningerne til at finde de arbejdspladser, der beskæftiger udenlandsk arbejdskraft. Så må vi se, om det er nok, og jeg kan forstå på de tidligere ordførere, at der er mulighed for at se på, om der skal strammes yderligere op på det.

Lovforslaget går ud på at indføre anmeldelsespligt for en udenlandsk virksomhed, der udstationerer lønmodtagere i Danmark. Det drejer sig om virksomhedens navn og adresse, dato for påbegyndelse og afslutning af tjenesteydelsen, sted for levering af tjenesteydelsen, kontaktperson og branchekode, lønmodtagernes identitet og udstationeringens varighed. Så vidt, så godt.

Det mærkelige er, at det her først skal ske, hvis udstationeringen varer over 8 dage. Hvis arbejdsgiveren udskifter lønmodtageren inden 8 dage, så er der ingen kontrol. Og selv om de er

sendt herop i forbindelse med en eller anden installation, så kan det altså også ske til en grov underbetaling, og det kan ske som udførelse af arbejde for en dansk virksomhed, hvor de bliver udstationeret fra Tyskland, hvilket vi har set mange eksempler på, hvor de så ikke bliver kontrolleret, hvor de ikke har overenskomst, får en lav løn og betaler skat i Tyskland – som ikke rigtig er nogen skat – sådan at det hele ikke er, som vi ønsker det herhjemme.

Jeg vil mene, at det rimelige ville være, at de i den forbindelse skulle anmeldes efter 3 dage, eller som man gør i Tyskland, hvor alle virksomheder, der har noget arbejde dernede, skal anmeldes fra dag et.

Det ville i den forbindelse også være rimeligt, at virksomhederne satte skilte op ved arbejdspladserne, så man kunne se, hvilken virksomhed der arbejder dér. Der har vi jo så hørt her, at hr. Thomas Adelskov sætter pris på, at Dansk Folkeparti er villig til at se på det. Det har vi nu altid været, men det har altid været sådan, at det er blevet lagt hen til, at de aftaler skulle laves i østkredsen, som Dansk Folkeparti ikke er med i.

Man må så samtidig spørge, hvorfor der ikke skal være en stram kontrol med de danske virksomheder, der henter underbetalt arbejdskraft til landet. Men jeg kan da godt se, at forholdene lever op til tjenesteydelsesdirektivet fra EU. Meningen er jo, at det netop skal være så billig arbejdskraft som muligt, og det er svært at hæve Syd- og Østeuropa op til den standard, vi kender i Danmark; så er det jo noget enklere at trække Danmark ned i forhold til det, vi kender fra Syd- og Østeuropa.

Men Dansk Folkeparti vil se på lovforslaget i den videre udvalgsbehandling.

Kl. 17:51

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg skal lige bede ordføreren blive stående. Der har meldt sig en enkelt spørger, og det er hr. Thomas Adelskov.

Kl. 17:51

Thomas Adelskov (S):

Jeg synes jo, det er rørende at høre Dansk Folkeparti her tale om, hvor vigtigt det er, at fagbevægelsen kan komme ud og tegne overenskomster og sikre ordentlig løn og sådan noget. Det er jeg faktisk meget enig i. Jeg går ud fra, at Dansk Folkepartis ordfører også er enig i, at den måde, man kan gøre det på i forhold til en virksomhed, som ikke vil tegne overenskomst, simpelt hen er ved at lave konflikt i forhold til dem, altså ved at

udtage konflikt og sympatikonflikt og sådan noget.

I den forbindelse rejser der sig i hvert fald i mit hoved et generelt spørgsmål: Når nu man kerer sig så meget om, at fagbevægelsen skal have adgang til oplysninger og fagbevægelsen skal kunne lave overenskomster, hvordan kan det så være, at Dansk Folkeparti for et par måneder siden flirtede voldsomt med tanken om at gribe ind i konfliktretten for fagbevægelsen, fordi man havde en eller anden aktie i forhold til en konflikt, der kørte i København omkring et bryghus? Da var Dansk Folkepartis ordfører, hr. Bent Bøgsted, ude at sige, at hvis ikke 3F trak deres konflikt tilbage, ville man overveje at se på, om ikke man skulle gribe ind i forhold til konfliktretten. Og nu står man så her i dag i og roser og priser fagbevægelsen for den indsats, den gør, hvor redskabet er én ting, nemlig muligheden for at lave konflikt over for en virksomhed, der ikke vil tegne overenskomst.

Jeg kan bare ikke få det til at hænge sammen. Men hvis det er en kovending, så er jeg helt med på det – fair nok.

Kl. 17:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 17:52

Bent Bøgsted (DF):

Jamen altså, det er jo ikke en kovending i den forstand. Nu er vi så kommet lidt væk fra lovforslaget her, men jeg skal gerne svare på det.

Det, det drejede sig om ved den konflikt, som vi snakker om, med Nørrebro Bryghus, var jo netop, at der var indgået overenskomst med en lovlig, anerkendt dansk fagforening, og vi mener ikke, man skal konflikte en anden lovlig, anerkendt dansk fagforening, uanset hvad det er for en fagforening. Hvis de har en lovlig overenskomst, der er gældende, er der fra en anden fagforenings side ingen grund til at lave konflikt.

Her snakker vi om udenlandsk arbejdskraft, der kommer op og underbyder de danske arbejdere, og som ikke har en overenskomst, og der vil vi gerne støtte, at de får ordnede forhold, og det kan så ske ved, at fagforeninger tager ud og tegner overenskomst. Det er det, vi hele tiden har sagt, og der sagde vi også i starten med øst-aftalen, at vi gerne så, at der kom ordnede forhold for den danske arbejder. At vi så ikke var enige om, hvordan østaftalen skulle strikkes sammen, er så noget andet. Det, der var årsagen til, at Dansk Folkeparti ikke var med i østaftalen

dengang, var, at vi ikke var enige om, hvordan den skulle strikkes sammen.

Kl. 17:53

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Spørgeren – for anden gang.

Kl. 17:53

Thomas Adelskov (S):

Så forstår jeg det alligevel lidt bedre. Det, Dansk Folkeparti siger, er, at hvis man bare har en overenskomst med en eller anden fagforening, så må andre fagforeninger ikke lave konflikt. Eller sagt på en anden måde: Hvis en virksomhed, der udstationerer i Danmark – eller for den sags skyld en dansk virksomhed – laver en overenskomst med en fagforening, der siger, at 40 kr. i timen er nok for os, så må de andre fagforeninger ikke gå ind og lave konflikt. Altså kan arbejdsgiveren bestemme, hvad det er for en overenskomst, man vil lave, og selv vælge, hvad det er for en fagforening, for alle fagforeninger er jo lovlige. Der er jo ikke nogle regler her i landet om, hvad der skal til, for at man kan kalde sig en fagforening. Det kunne være Kristelig Fagforening, det kunne være en polsk fagforening, det kunne også være en eller en tilfældig fagforening, der blev oprettet af nogle mennesker, der boede i Esbjerg eller et andet sted, og som syntes, at det var relevant at lave deres egen a-kasse og deres egen fagforening og lave overenskomster til 40 kr. i timen, fordi det syntes man nu var relevant, og man kunne i øvrigt godt finde en masse arbejdsgivere, der ville skrive under på sådan en overenskomst. Og så må man ifølge Dansk Folkeparti fra den fagbevægelse, som kæmper for højere lønninger og bedre vilkår til deres medlemmer, altså ikke gå ind og lave konflikt.

Det var bare det, jeg lige skulle have på plads. Tak for det.

Kl. 17:54

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 17:54

Bent Bøgsted (DF):

Jamen hr. Thomas Adelskov blander jo det hele sammen. Jeg tror da, at alle er klar over – eller i hvert fald burde være klar over – at vi ikke kan acceptere en dansk fagforening, der kører med underbetaling, altså går ud og laver en overenskomst, der underbetaler så voldsomt, som hr. Thomas Adelskov siger her.

Jeg har ikke hørt noget om, at Kristelig Fagbevægelse laver sådan et underbetalingssystem i deres overenskomster. De har indgået en overenskomst, hvor medlemmerne var tilfredse. Vi

må jo så erkende, at i den forbindelse havde 3F jo ikke nogen medlemmer derude; de havde en, der havde været der, men som var rejst, det er rigtigt. Men man går jo altså efter min mening ikke ind og tvinger andre, der er tilfredse med en overenskomst, og siger: I må ikke have den overenskomst med dem her, det er nogle andre, der skal have den.

Der tror jeg ikke vi bliver enige i den forbindelse, men vi kan hurtigt blive enige om, at det er uacceptabelt, hvis der kommer arbejdskraft, der underbyder den danske arbejdskraft, og der kan vi ikke acceptere det, hvis de indgår en lav overenskomst, som hr. Thomas Adelskov var inde på, til 40 kr. i timen. Selvfølgelig er det ikke acceptabelt her i Danmark. Det skal leve op til den standard, vi kender.

Kl. 17:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der har meldt sig et par spørgere mere. Først er det hr. Morten Østergaard.

Kl. 17:56

Morten Østergaard (RV):

Hvis vi skal vende tilbage til det lovforslag, vi arbejder med her, undrer jeg mig lidt. Jeg ved jo, at hr. Bent Bøgsted har været en arg kritiker af, at østaf-talen ikke var tilstrækkelig, og vi må sige, at når der er mange udstationerede, er det jo en direkte følge af, at det har været svært for danske virksomheder og danske arbejdsgivere at få bl.a. østeuropæisk arbejdskraft. Derfor undrer det mig også, at man ikke i dag klart kan sige, at man støtter det her lovforslag, som faktisk forbedrer nogle af de kontrolmuligheder, fordi man her får et langt bedre overblik over, hvem der er her.

Derfor synes jeg, det ville være rart at høre lidt klarere fra hr. Bent Bøgsted – trods malurt i bægeret osv. – at det her selv set ud fra Dansk Folkepartis synspunkt da må siges at være et klart fremskridt i forhold til at kunne lave kontrol med, men også generelt overvåge, hvor mange der er udstationeret i Danmark.

Kl. 17:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 17:56

Bent Bøgsted (DF):

Det er også en klar forbedring, helt sikkert. Men som jeg var inde på, så jeg gerne, at det i § 5 b, hvor der står, at »udstationeringen ikke varer over 8 dage«, bliver ændret til »3 dage«. Det er det, jeg siger, nemlig at der er noget, vi gerne vil se på i udvalgsbehandlingen, inden vi tager en-

delig stilling til det her. Men det er en klar forbedring af det, der var; det er rigtigt.

Kl. 17:57

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Spørgeren for anden gang.

Kl. 17:57

Morten Østergaard (RV):

Til det må man bare sige, at det handler om at have en vis fleksibilitet. Altså, uanset om man bryder sig om EU eller ej, er det jo et indre marked, hvor varerne gerne skulle kunne udveksles frit. Der må man sige, at hvis en medarbejder er her så kort, er det spørgsmålet, om man der har en mulighed for at komme til at levere en tjenesteydelse uden at skulle registrere en hel masse ting; så længe det ikke er permanent.

Da vi nu er blevet enige i forligskredsen om, at det er sådan, det skal være, står det jo ikke til at ændre. Men så vil jeg spørge: Vil Dansk Folkeparti overveje at stemme imod en klar forbedring, fordi man åbenbart synes, at 8 dage skulle være 3?

Kl. 17:57

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 17:58

Bent Bøgsted (DF):

Som jeg sagde, har vi nogle spørgsmål til udvalgsbehandlingen, som vi vil have set på, inden vi tager endelig stilling til det. Men det her er en klar forbedring, det er det.

Når vi så snakker om udstationering, altså at nogle skal kunne komme op og yde et eller andet, kan jeg sige, at jeg har set et typehusfirma fra Estland, der har rejst et bjælkehus på 5 dage til 40 kr. i timen.

Kl. 17:58

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste spørger, der har meldt sig, er fru Line Barfod.

Kl. 17:58

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne fortsætte dér, hvor hr. Thomas Adelskov stillede spørgsmål, for jeg forstod simpelt hen ikke hr. Bent Bøgsteds svar. Er det så et spørgsmål om, hvor meget under overenskomsten vilkårene er i den anden fagforening?

Det her med at sige, at hvis der er en fagforening, der har tegnet overenskomst, kan man ikke gå ind og konflikte, var jo nøjagtig det, som Vaxholmdommen handlede om. Der var det jo et lettisk firma i Sverige, der sagde, at de havde tegnet overenskomst med en lettisk fagforening, og så måtte det være godt nok.

Vi kan ikke sige, at man godt må gå ind og konflikte i forhold til nogle overenskomster, mens man ikke må konflikte i forhold til andre overenskomster. Enten har fagbevægelsen konfliktretten for at sikre ordentlige vilkår, eller også har fagbevægelsen ikke en konfliktret i forhold til at sikre ordentlige vilkår. Man kan ikke gå ind og lave sådan en graduering, hvor der skal sidde nogle politikere og vurdere, om forskellen er for stor.

Kl. 17:59

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 17:59

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det er jo den der diskussion, der har været tidligere. Vi har også tidligere set LO-fagforeninger, der konfliktede imod hinanden for at få overenskomst om, hvem der skulle have medlemmerne.

Det, jeg snakker om, er, når vi har en anerkendt dansk fagforening, der tegner overenskomst. Selvfølgelig vil vi ikke anerkende en fagforening, der tegner overenskomst ned til de forhold, som vi så i forbindelse med Vaxholmsagen. Det er ikke dansk standard, og jeg tror ikke, det er noget, som ville have sin gang på jorden her i Danmark, at man lige pludselig begynder at anerkende sådan en fagforening. Det drejer sig ikke om, at vi så skal sige, at der nu er en fagforening, der har tegnet overenskomst med det firma – det er godt nok en fagforening i Polen, og de har en overenskomst. Det er jo ikke en dansk fagforening, der er anerkendt.

Kl. 18:00

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Spørgeren for anden gang.

Kl. 18:00

Line Barfod (EL):

Nu er det ikke sådan, at ministeren eller Folketinget godkender fagforeninger og siger: Den her fagforening blåstempler vi, og den her fagforening vil vi ikke acceptere, for den tegner for dårlige overenskomster. Sådan fungerer det jo ikke.

Nøjagtig som med Kristelig Fagforening, hvor Kristelig Arbejdsgiverforening har en interesse i, at der er nogen, der kan gå ind og tegne overenskomster til nogle dårligere løn- og arbejdsforhold end det, andre fagforeninger tegner, er spørgsmålet jo: Hvis der bliver åbnet for det, hvis man ikke har ret til at konflikte for at få en bedre overenskomst, også selv om den er tegnet med Kristelig Fagforening eller andre fagfor-

eninger, så underminerer man jo lynhurtigt systemet. Så skal arbejdsgiverne da nok meget hurtigt finde ud af så at få lavet en dansk fagforening, der kan give 40 kr. i timen – eller 60 kr. i timen, hvis det er det, hr. Bent Bøgsted mener er niveauet.

Enten har man ret til at konflikte, på trods af at der er en dårlig overenskomst, eller også har man ikke ret til at konflikte, vil jeg sige til hr. Bent Bøgsted.

Kl. 18:00

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 18:01

Bent Bøgsted (DF):

Det sjove er, at de medarbejdere, der var ude på den virksomhed, vi snakker om her, faktisk var tilfredse med den overenskomst, de havde. De havde en overenskomst, der i deres øjne var bedre end den, 3F kunne tilbyde dem.

Jeg vil indrømme, at jeg da skal være den første til at sige, at det er totalt uacceptabelt, hvis en dansk fagforening gik ind og tegnede overenskomst til 40 kr. i timen, hvor den normale overenskomst var 130-140 kr. i timen. Det er klart, men det er ikke det, vi forstår ved en anerkendt dansk fagforening.

Jeg kunne heller ikke forestille mig i den forbindelse, at fru Line Barfod ville acceptere, hvis Kristelig Fagforening lavede konflikt mod 3F; så tror jeg faktisk, at fru Line Barfod ville være oppe og sige, at det var uacceptabelt. For så er det jo imod en anerkendt dansk fagforening, der bliver lavet konflikt. Nu er det lige omvendt, det er 3F imod Kristelig Fagforening, og så er det acceptabelt. Var det omvendt, så tror jeg ikke, fru Line Barfod ville acceptere det.

Kl. 18:02

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der har meldt sig endnu en spørger. Hr. Karsten Hønge.

Kl. 18:02

Karsten Hønge (SF):

Jeg skal lige høre hr. Bent Bøgsted, om det for Dansk Folkeparti nu er et kriterium for, om man vil acceptere en overenskomst, at de mennesker, der er ansat, synes, at overenskomsten er god. Jeg tror ikke, det bliver særlig vanskeligt for et østeuropæisk firma at finde nogle ansatte, der synes, at 40 kr. i timen er o.k.

Så er det nu nyt kriterium, man lægger ind, at man simpelt hen vil spørge de ansatte, om de synes, den er god? For så skrider det da vist helt.

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 18:02

Bent Bøgsted (DF):

Nu må jeg indrømme, at jeg synes, det er ude på et groft vildspor, fordi spørgerne – det gælder næsten alle spørgere, der har spurgt – de vil gerne have den her vinkel, at en anerkendt fagforening er en fagforening, der underbetaler, som f.eks. i forbindelse med Vaxholm.

Kl. 18:02

Det er ikke det, vi her i Danmark forstår ved en anerkendt dansk fagforening, der tegner overenskomst. Det er en, der lever op til de forhold, som vi kender herhjemme. Og så kan det ikke hjælpe noget, at Kristelig Fagforening, hvis det var dem – det tror jeg så ikke de nogensinde vil gøre – skulle acceptere at komme med sådan nogle underbud. Det kunne jeg slet ikke forestille mig nogen sinde kunne komme på tale.

Kl. 18:03

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så er der ikke stillet flere spørgsmål til ordføreren. Jeg siger tak. Den næste på talerlisten er hr. Karsten Hønge fra SF som ordfører.

Kl. 18:03

(Ordfører)

Karsten Hønge (SF):

Jeg vil give en samlet begrundelse vedrørende både L 70 og L 65. I et vist omfang kan man godt sige, at Danmark har brug for noget ekstra arbejdskraft fra udlandet, man kan diskutere hvor meget og i hvilke brancher. Men jeg synes nu stadig væk, der er mange mennesker med bopæl i Danmark, som fortsat skal se til fra sidelinjen, og som har svært ved at få fodfæste på arbejdspladserne.

Der gøres alt for lidt for at opkvalificere lønarbejderne, og vi har jo også set et dramatisk fald i AMU-kursus-aktiviteterne. Fleksjobberne har en ledighed på omkring 20 pct., mens den generelle ledighed ligger på knap 3 pct.. Mange ældre medarbejdere har svært ved at fortsætte i virksomhederne, fordi seniorpolitik fortsat er et fremmedord i de fleste private virksomheder. Nedslidningen er voldsom, og det vil være en stor gevinst både menneskeligt og økonomisk at satse på et ordentligt arbejdsmiljø.

Hvis det nu er så nødvendigt at ansætte udlændinge, ville det så ikke være mere naturligt med en forstærket indsats for at få flere af de herboende med en anden etnisk baggrund i gang med uddannelser og job? Jeg vil også sige, at udenlandske firmaer meget sjældent indgår i

det ellers helt nødvendige samarbejde omkring en indsats for at få flere lærlinge, efteruddannelser eller sociale forhold. At hyre udenlandske firmaer eller ansætte udenlandske arbejdere må ikke blive en sovepude for ikke at gøre noget ved situationen her i landet.

Siden udvidelsen af EU med nye medlemslande fra Østeuropa har danske fagforeninger haft fast arbejde. Også tyske firmaer og lønarbejdere har de sidste år vist interesse for arbejde i Danmark. Jeg er da også sikker på, at udvidelsen af EU på længere sigt vil blive en gevinst for os alle sammen både i demokratisk og i økonomisk forstand, men her og nu giver det store udfordringer, når pengemænd fra Østeuropa og danske mellemhandlere ser en mulighed for hurtig profit ved at bruge underbetalte ansatte.

Udenlandske firmaer og lønarbejdere er velkomne i Danmark, men de har ikke noget at gøre her, medmindre de respekterer de danske fagforeninger, vores overenskomster og vores arbejdsmiljølovgivning. Konkurrencen om job skal ske på fair og lige vilkår og ikke ved et race mod bunden, hvor det handler om at sælge sig selv så billigt som muligt. Og hvis vi ikke var vågne nu, kunne man med rette senere bebrejde os for at have sovet i timen, mens det danske arbejdsmarked blev sat på udsalg. Konsekvenserne for hele samfundet er på længere sigt fuldstændig uoverskuelige, og erfaringerne fra Tyskland og England viser risikoen ved ikke i tide at tage fat på udfordringerne. For i de lande er lønningerne under pres, og fagbevægelsen er på hælene.

Der findes selvfølgelig mennesker, der synes, at det er rigtig dejligt med sådan en røverkapitalisme, men indsatsen i det her pokerspil er selve den danske måde at indrette arbejdsmarkedet på. Velfærd handler ikke bare om skat og offentlig service, men i høj grad også om trygge forhold på arbejdsmarkedet.

Derfor er det ikke bare en fagforeningssag, men simpelt hen en folkesag, når fagbevægelsen stiller sig i spidsen for at forsvare vores velfærdssamfund og den danske model på arbejdsmarkedet. Fagbevægelsen udfører for egne midler den her kæmpestore opgave til glæde for hele samfundet, og det er vel egentlig ikke holdbart i længden. Og hvorfor skal fagbevægelsens medlemmer ved eget kontingent finansiere den her indsats? På et tidspunkt tror jeg det er nødvendigt, at vi skal finde ud af, hvordan samfundet også økonomisk kan hjælpe til.

For at kunne klare opgaven har fagbevægelsen, politiet og Arbejdstilsynet og SKAT og alle mulige andre brug for forskellige slags værktøjer, og oprettelsen af et register for udenlandske virksomheder, der arbejder i Danmark, er sådan et værktøj. Alt for mange kræfter bliver i dag brugt på at lege røvere og soldater, eller i virkeligheden har det måske snarere været en gemmeleg mellem fagbevægelse, myndigheder og de udenlandske firmaer og ansatte. Derfor støtter SF naturligvis, at vi får sådan et register. Det er faktisk på høje tid.

Vi undrer os godt nok meget over, at det ikke skulle være muligt at kræve, at virksomhederne skulle anmelde deres ankomst noget tidligere, men det har EU øjensynlig besluttet.

Der er lidt tvivl om, hvilke oplysninger der tilgår hvem. Og derfor vil jeg gerne spørge om, hvorvidt det er sådan, at de oplysninger, som fagbevægelsen kan trække fra registeret, også omfatter den nøjagtige adresse på arbejdets udførelse. Ellers er vi tilbage ved gemmelegen.

Jeg synes i øvrigt også, det kunne være et godt værktøj, hvis det blev obligatorisk, at byggepladser synligt skulle skilte med, hvilke firmaer og underentreprenører der er på byggepladsen.

Situationen på arbejdsmarkedet er blevet stærkt forværret efter den såkaldte Vaxholmdom ved EF-Domstolen. Der er godt nok stadig væk uklarhed om konsekvenserne for Danmark, men det ser alvorligt ud. Vi risikerer simpelt hen, at tæppet bliver trukket væk under fagforeningernes ret til at konflikte for en overenskomst, og dermed er tæppet trukket væk under arbejdsmarkedet, som vi kender det. Der åbnes en ladeport for social dumping, hvor danskere skal konkurreres ud af deres egne job af firmaer fra lavtlønslande.

SF kan støtte, at der bliver givet lempeligere vilkår for at skaffe arbejdskraft til de virksomheder, der er dækket af en overenskomst, for på den måde at markere forskelle mellem seriøse og mindre seriøse firmaer. Man skal bare ikke tro, at problemerne dermed er løst, for der er fortsat brug for en bomstærk fagbevægelse for at undgå ulige og unfair konkurrence. De fleste overenskomster opererer i dag med meget lav mindstebetaling. Det har forskellige historiske årsager, men sagen er, at en mindstebetaling i dag ofte ligger 40-50 pct. under, hvad danske lønarbejdere faktisk får i løn. Overenskomstsystemet brug af mindstebetalingssatser er ikke indrettet til den situation, vi har nu efter udvi-

delsen af EU, men det må vi håbe at fagbevægelsen kan overbevise arbejdsgiverne om. Så selv om det er formelt at have en overenskomst, så løser det altså ikke problemerne, men gør dem mere håndterlige, da de jo kobles til et fagretligt system. Desuden ser vi allerede nu, hvordan virksomheder låner godkendelser af hinanden og på den måde forsøger at omgå bestemmelsen.

Vi har fortsat brug for fagbevægelsens fodsoldater ude i felten, hvis velfærd for almindelige mennesker skal bevares.

Kl. 18:09

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der har meldt sig et par spørgere, så jeg skal lige bede ordføreren vente. Den første er fru Line Barfod, værsgo.

Kl. 18:09

Line Barfod (EL):

Jeg er fuldstændig enig i ordførerens beskrivelse af konsekvenserne af Vaxholmdommen. Derfor vil jeg gerne høre, om SF vil være med til at kræve, at vi skal sikre, at Danmark kan beholde konfliktretten, og at det skal være krav over for de andre EU-lande, at vi skal sikres den konfliktret, som jo er blevet lovet den danske befolkning lige siden folkeafstemningen i 1972. Vil SF bruge den position, man har, til at sige, at man ikke kan godkende Lissabontraktaten, før vi har fået sikret den konfliktret, som man har lovet hele vejen igennem?

Kl. 18:10

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 18:10

Karsten Hønge (SF):

Konfliktretten er helt afgørende for, at det danske arbejdsmarked kan fungere. Det er ikke, fordi konfliktretten bliver brugt hver eller hveranden dag, men det er grundlæggende, at man har de midler for at kunne opnå overenskomsterne. Derfor er det helt oplagt, at en præcisering af, at vi stadig har det danske arbejdsmarked, som vi kender det, skal bringes i spil op til en ratifikation af Lissabontraktaten. Jeg mener bare, at det indgår i en større sammenhæng, og derfor ligger det ikke fast, hvordan rollen skal være, men det er helt klart, at i det forløb, vi har indtil sommer, hvor vi diskuterer ratifikationen af Lissabontraktaten, vil SF bringe det her spørgsmål på bagen.

Kl. 18:10

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Spørgeren.

Line Barfod (EL):

LO Storbyerne og Fagligt Ansvar har jo igangsat en underskriftkampagne blandt tillidsfolk, og så vidt jeg har forstået, har hr. Karsten Hønge også skrevet under på, at vi skal have en sådan erklæring fra de andre EU-lande om, at vi fortsat har konfliktretten i Danmark på trods af EF-Domstolen. Derfor vil jeg gerne høre, om hr. Karsten Hønge vil stå fast på det krav og vil holde fast i, at vi skal have den erklæring fra de andre lande. Den måde, man kan holde fast i det og få de andre EU-lande til at give os den erklæring, er jo ved at sige, at vi altså ikke kan acceptere, at den traktat, som vi troede havde et indhold, der sikrede konfliktretten, bliver gennemført, uden at vi også får sikret konfliktretten.

Kl. 18:10

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 18:11

Karsten Hønge (SF):

Jamen det er rigtigt, og jeg synes, at det er et glimrende initiativ, der er blevet taget med at lave en underskriftsindsamling under overskriften »Hold fingrene væk fra den danske konfliktret«. Der står ikke i det grundlag, at man stiller det op som et ultimativt krav, at man ikke kan ratificere, uden at man har den her erklæring på plads. Det, som det initiativ går ud på, og som jeg synes er en god idé, er, at man skal bringe det i spil op til forhandlingerne, hvilket jeg synes er helt oplagt at gøre. Det er ikke sådan, at det er ultimativt, at man ikke kan ratificere, uden at det er på plads.

Kl. 18:11

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste spørger, der har meldt sig, er hr. Morten Østergaard.

Kl. 18:12

Morten Østergaard (RV):

Jeg blev en lille smule provokeret af den lange indledning fra hr. Karsten Hønge om den danske model og risiciene ved, at vi nu har arbejdskraftens frie bevægelighed og den slags ting.

Det gjorde jeg for det første, fordi jeg synes, at det er lidt besynderligt, når man repræsenterer et parti, der har ført valgkamp på så decideret at ville afmontere den danske model og simpelt hen konkret give en lønforhøjelse til en specifik medarbejdergruppe i den offentlige sektor. Der må man sige, at hvis man står vagt om den danske model, skal man nok afholde sig fra at føre valgkamp på specifikt at ville belønne en ud-

valgt medarbejdergruppe med et konkret beløb pr. måned. Til det vil jeg sige, at det i hvert fald hænger dårligt sammen med den danske model.

For det andet synes jeg, at det er ærgerligt, at SF skal trækkes til trug i de her sager. Hvis man ikke havde været så sendrægtig i forhold til at få afskaffet østaftalen, som vi nu er godt i gang med, så havde der jo ikke været nær så mange udstationeret, og det er jo derfor, at det bider sig selv i halen. Man slår sig op som dem, der kerer sig om de danske lønmodtagere, men alligevel hænger man i bremsen, sådan at der f.eks. er mange flere udstationeret, end der ville have været, hvis vi havde afskaffet østaftalen, som vi har foreslået mange gange tidligere før i dag.

Kl. 18:13

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 18:13

Karsten Hønge (SF):

Jeg mener udmærket, at man som parti kan sige, at vi har en situation på det danske arbejdsmarked, hvor vi som politikere på den ene side af bordet ønsker at præmiere en gruppe, som vi har svært ved at holde fast i. Jeg har svært ved at se sammenhængen mellem det og ikke at skulle forsvare den danske model, hvor vi da netop i de her dage oplever, at de selvfølgelig bevarer deres ret til at kunne konflikte sig til en bedre overenskomst. Og det andet om, hvorvidt der skulle være kommet færre til Danmark, hvis vi ikke havde haft østaftalen, er jeg ganske enkelt ikke i stand til at forstå. Som det er nu, tror jeg da på, at det har været med til at give os nogle værktøjer. De har ikke været ideelle, de har ikke været nok, og grunden til, at vi har overlevet, er, at en hel masse mennesker her i landet har valgt at betale kontingent til nogle fagforeninger, der har valgt at gøre det store, grundige arbejde ude i landet og derfor har kunnet holde fast i det Danmark, som vi kender. Men at det skulle give færre udstationerede i Danmark, hvis vi ikke havde aftalen – det har jeg da ikke lige fantasi til forestille mig.

Kl. 18:14

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Spørgeren, anden gang.

Kl. 18:14

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes jo, det er ærgerligt f.eks. for fængselsfunktionærerne, at SF ikke også havde tid til i valgkampen at betænke dem konkret med en månedlig lønforhøjelse, men lad nu det spørgs-

mål ligge. Jeg synes, at det er en sjælden form for populisme, man så der. Men det, jeg synes er det afgørende her, er, at østaftalen har været med til at gøre det vanskeligt for danske arbejdsgivere at få østeuropæisk arbejdskraft. Det har så betydet en bedre mulighed for udenlandske arbejdsgivere, altså europæiske arbejdsgivere, for at komme hertil via udstationering med deres medarbejdere og arbejde på det danske arbejdsmarked. Nu har danskerne så vænnet sig til, at sommerhuse kan bygges af en anden håndværksmester end en dansk, og det er derfor, jeg siger, at hvis man ikke havde holdt så snævert fast på østaftalen og været så sendrægtig i forhold til at få den her udfasning påbegyndt, så havde vi måske været i en situation, hvor der havde været færre udstationerede virksomheder og flere udenlandske medarbejdere hos danske arbejdsgivere, der var organiserede, og som sikrede de sædvanlige forhold.

Kl. 18:15

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 18:15

Karsten Hønge (SF):

Jeg har endnu ikke været i stand til at forstå, hvad logikken skulle være i, at der skulle være kommet færre, fordi vi skulle have udfaset østaftalen tidligere. Men pointen i det, jeg vil sige, er for øvrigt også, at udenlandske firmaer, udenlandske arbejdere er velkomne i Danmark. Det skal bare ske på fair og lige vilkår. Det er sådan set hovedbudskabet. Vi skal bare sørge for, at det sker på fair og lige vilkår. Og de fair og lige vilkår er, at vi ikke skal starte et race mod bunden, hvor det sådan er social dumping, der er på dagsordenen, og at man ikke skal tro, at det, at vi laver en lempelse over for de mennesker, der kan komme til overenskomstdækkede virksomheder, ikke i sig selv er nok til at redde det her, fordi netop de overenskomster, vi har, typisk ligger 40-50 pct. under, hvad der reelt bliver betalt til danske arbejdere.

Kl. 18:15

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der har ikke meldt sig flere spørger, så jeg siger tak. Den næste i ordførrækken er hr. Knud Kristensen fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 18:15

(Ordfører)

Knud Kristensen (KF):

Det danske arbejdsmarked er jo i konstant forandring, og i de senere år har der virkelig været et stort run på. I dag har vi vel ca. 40.000 uden-

landske medarbejdere her i landet, og det er det, som har medvirket til, at der skulle ske en opstramning netop med hensyn til at få en registrering af, hvem det er, der arbejder her, hvilke virksomheder og medarbejdere. Det sker ganske enkelt og ligeværdigt med de danske medarbejdere og danske virksomheder.

Lovforslaget her indebærer i sin enkelhed, at der er en registrering af de udstationerede arbejdstagere netop på lige fod med de øvrige herværende arbejdstagere på det danske arbejdsmarked. Registreringen omfatter udenlandske virksomheder på samme vilkår som danske virksomheder, og den skal foregå i regi af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Jeg hørte for lidt siden den tidligere taler, hr. Karsten Hønge, som netop maledede med den brede pensel. Der blev vel ikke brugt udtrykket banditter, men det lå lidt i luften, at mange af de virksomheder, som kommer og arbejder her, ikke overholder de vilkår, der er i Danmark. Der er selvfølgelig et par stykker, som har været årsagen til, at man netop skal have strammet op på, hvem der er her, så man kan identificere medarbejdere og virksomheder.

Med hensyn til noget, der også er foreslået her fra talerstolen, nemlig at der skal skiltes med, hvem der arbejder her og der, synes jeg ikke, det er i orden, set i lyset af at vi har et frit arbejdsmarked. Jeg siger bare: De skal være registreret, så man ved, hvem der arbejder her i landet, og så de arbejder under de konditioner, som er her i landet. Der er ingen grund til, at man begynder at skilte med det. Men langt de fleste virksomheder vil jo gerne skilte, og jeg synes, at det skal være frivilligt.

Det Konservative Folkeparti støtter lovforslaget.

Kl. 18:18

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der har meldt sig en enkelt spørger, hr. Thomas Adelskov.

Kl. 18:18

Thomas Adelskov (S):

Nu siger ordføreren nok så bastant, at han vil være imod, at man skilte, men vi er enige om, at der står i østaftalen fra juni måned, som vi i fællesskab har indgået og skrevet under på, at hvis ikke det her redskab virker, altså hvis ikke det er nok og fagbevægelsen får tilstrækkelig gode redskaber med det her, så vil vi genoptage drøftelser om, hvorvidt man skal gå ind og lave skiltning, f.eks. på byggepladser, af, hvilke virk-

somheder der optræder. Jeg vil bare lige bede ordføreren om at bekræfte det.

Kl. 18:20

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 18:18

Kl. 18:20

Knud Kristensen (KF):

Kl. 18:18

Jamen jeg synes, at det lovforslag, som bliver behandlet her, og som hedder L 70, gør, at vi ved, hvilke virksomheder der er her i landet. Jeg ville være meget ked af, at vi pålagde den enkelte virksomhed at skilte både forud og bagud med, hvem der arbejdede på den enkelte arbejdsplads. Jeg synes, det er rimeligt, at der også er frihed til netop at skilte der, hvor man netop ønsker at skilte.

Arbejdstilsynet har adgang til samtlige byggepladser i Danmark, og Arbejdstilsynet skal nok finde frem til det, hvis det viser sig, at der er forhold, som ikke er rigtige i forhold til det danske arbejdsmarked.

Kl. 18:19

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Spørgeren for anden gang.

Kl. 18:19

Thomas Adelskov (S):

Jeg er egentlig ikke så optaget af, hvad ordføreren er ked af og ikke ked af. Jeg er mere optaget af, om ordføreren er enig i, at vi har aftalt, at hvis ikke det her virker, kigger vi på det andet, altså, så kigger vi på, om skiltning skal indføres. Det har vi aftalt. Det står i aftalen fra juni måned, som Det Konservative Folkeparti også er medunderskriver af, og derfor har vi en aftale om at gøre det, hvis ikke det virker. Det er den ene del.

Den anden del er, at det jo kunne være relevant for Arbejdstilsynet, når de kører rundt, fordi de ikke nødvendigvis har adresserne på de pågældende virksomheder, at kunne se, hvad det er for nogle virksomheder, der optræder, f.eks. når de skal ud at lave de her screeningsbesøg. Derfor er tanken om at have den her skiltning sådan set ikke så ringe. Det kunne jo være, at vi på den måde fik fat i alle virksomheder, fik screenet dem ordentligt og måske undgik nogle af de meget alvorlige ulykker. Der har været et par ulykker her det seneste par dage, alvorlige ulykker, arbejdsulykker, faldulykker. Det kunne være, at vi undgik nogle af de der meget alvorlige ulykker og måske også nogle dødsfald, hvis det var sådan, at vi fik screenet alle ordentligt og havde et ordentligt tilsyn.

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Knud Kristensen (KF):

Nu vil jeg lige sige til hr. Thomas Adelskov, at en aftale, jeg har medvirket til, ikke er en aftale, som jeg render fra. Det skal jeg bare lige understrege.

Med hensyn til at vi skal skilte, og med hensyn til den enkelte virksomhed er det sådan, at for en arbejdsplads af en vis størrelse er der pligt til at udarbejde en sikkerheds- og en sundhedsplan for den pågældende virksomhed, som netop bliver sendt til Arbejdstilsynet. Så der er ingen, der kan gå på en arbejdsplads, uden at man ved, at netop den virksomhed og netop de medarbejdere arbejder der. Det er lovpligtigt, at det bliver registreret hos Arbejdstilsynet, og det er lovfæstet, at der netop skal udarbejdes sådan et program for en byggeplads, hvor der færdes et vist antal medarbejdere.

Kl. 18:21

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der har meldt sig endnu en spørger, hr. Bent Bøgsted.

Kl. 18:21

Bent Bøgsted (DF):

Det var vedrørende det med skiltning, hvor hr. Knud Kristensen siger, at virksomhederne da gerne vil reklamere med, at de laver et stykke arbejde, men det skal bare være på frivillighedens basis. Men problemet er jo ikke de danske virksomheder som sådan, det er jo mere de udenlandske virksomheder, der arbejder i Danmark, og de har jo ikke tænkt sig frivilligt at skilte med, at de udfører noget arbejde. Ellers ville de jo ikke lave arbejde under overenskomsten, som det sker i dag. Vi har set utrolig mange eksempler på udenlandske virksomheder, der udfører arbejde i Danmark til en lavere løn, men de skilte altså ikke med, hvor virksomhederne er, og det kommer de heller ikke til at gøre fremover med den her lov.

Kl. 18:22

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 18:22

Knud Kristensen (KF):

Jeg er næsten nødt til at gentage det, jeg sagde lige før, nemlig at virksomheder, som kommer her til landet og arbejder under de vilkår, som vi har her – og det er sådan set det, lovforslaget her indebærer – netop skal være registreret. Der skal

kunne følges op på virksomheden, hvor den arbejder, hvor medarbejderne er, og hvad medarbejderne udfører, i forhold til det danske system. Det er ikke så meget spørgsmålet om overenskomster, vi behandler med det punkt her, men det er selvfølgelig en følge deraf.

Jeg siger bare, at en virksomhed, der kommer og udfører arbejde her, har præcis de samme rettigheder og pligter som danske virksomheder, nemlig at der for den enkelte arbejdsplads skal udarbejdes en sundhedsplan og en sikkerhedsplan, som helt automatisk bliver registreret af Arbejdstilsynet.

Kl. 18:23

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg siger tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste er hr. Morten Østergaard fra Det Radikale Venstre.

Kl. 18:23

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Forslaget her er jo en del af revisionen af østaftalen, og som forligsparti støtter vi det selvfølgelig.

Jeg synes, det er fornuftigt, at der oprettes et register for alle udenlandske tjenesteydere og deres ansatte i Danmark. Det er så i den forbindelse, at jeg synes det bør nævnes her, at østaftalen i almindelighed har ført til, at danske virksomheder har måttet se opgaver gå til udenlandske konkurrenter, der opererer i Danmark, fordi det har været så vanskeligt og ufleksibelt at skaffe udenlandsk arbejdskraft. Men inden man så maler fanden på væggen, må man sige, at der er lige så mange nordiske virksomheder registreret i Danmark, som der er virksomheder fra resten af EU, og derfor er det altså ikke nogen alarmerende tilstand. Det synes jeg er væsentligt at have med i den her debat, hvor jeg synes at der er meget åndemaneri og mange spørgsmål, der bliver trukket frem, selv om det knap nok er højlys dag længere.

Forslaget her betyder altså et bedre overblik over antallet af udstationerede samt bedre mulighed for myndighedskontrol med virksomheder, medarbejdere, arbejdsforhold osv., og det er derfor naturligvis med til at sikre forsvarlige forhold på det danske arbejdsmarked.

Så har der været nogle, der har været bekymret over, om anmeldelsen til registeret med det manende navn RUT skal ske, samtidig med at arbejdet påbegyndes og ikke tidligere. Jeg synes, at man, inden man for alvor begynder at bekymre sig om det, måske bør overveje, hvor mange

danske håndværksmestre der uger i forvejen kan udpege, hvilke medarbejdere der skal foretage hvilke opgaver. Grundstenen i det indre marked er, at der skal være lige konkurrence. Ved at lette østaftalen, som vi gør i det forslag, vi skal behandle senere, og ved at indføre et register med en samtidig registrering opnår vi begge dele, og derfor er Det Radikale Venstre tilfreds.

Kl. 18:25

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg siger tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger, så den næste i ordførerrækken er fru Line Barfod fra Enhedslisten.

Kl. 18:25

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Det er muligt, at hr. Morten Østergaard mener, at det er spøgelse, men så synes jeg, at hr. Morten Østergaard skal tage ud at kigge på nogle af de forhold, der er ude på arbejdspladserne, med elendige arbejdsmiljøvilkår, med folk, der bliver stuvet sammen og bor på byggepladser osv. Så tror jeg, at hr. Morten Østergaard vil blive opmærksom på, at der er nogle helt elementære forhold, som en del firmaer simpelt hen ikke overholder, og det er vi nødt til at kunne skride ind over for.

Så til lovforslaget: Enhedslistens holdning er, at det giver en lille forbedring af mulighederne for at kontrollere de virksomheder, der udstationerer arbejdskraft i Danmark, fordi vi får anmeldelsespligten, og fordi anmeldelsespligten kommer til at omfatte alle EU-lande og ikke kun de østeuropæiske landes virksomheder. Derfor kan Enhedslisten også støtte forslaget, da det er en forbedring.

Når det så er sagt, skal vi præcisere, at vi synes, det er helt forkasteligt, at de faglige organisationer skal betale for at få adgang til registeret. Vi håber, vi kan få opklaret, hvor meget det er, der skal betales, så det ikke bliver så højt, at det i sig selv kommer til at udgøre en forhindring for det faglige arbejde.

Vi havde også gerne set, at en udstationeret virksomheds kontaktperson skulle være til stede i Danmark, så man havde en fra virksomheden, man kunne kontakte og snakke med.

Ministeren understreger så i høringsnotatet, at det forhold, at en virksomhed foretager registrering i registeret, ikke er ensbetydende med, at virksomheden opfylder reglerne i f.eks. arbejdsmiljøloven, skattelovgivningen eller udlændingelovgivningen. Bedre kan man nok ikke beskrive begrænsningerne i lovforslaget, og det

kan jo så godt få en til at undre sig over, at beskæftigelsesministeren ikke fremsætter et mere ambitiøst forslag, ikke mindst i lyset af de mange lejligheder, hvor ministeren har rost den danske model, hvor fagbevægelsen har mulighed for at konflikte for at sikre opretholdelsen af løn- og arbejdsforhold, sådan som vi også har diskuteret tidligere i debatten i dag. Vi har jo tydeligt set, hvordan lovgivningen herhjemme giver ganske utilstrækkelige muligheder for at sikre ordentlige løn- og arbejdsforhold.

Dertil kommer så Vaxholmdommen, som vi også har diskuteret lidt under debatten i dag, hvor EF-Domstolen går ind og siger, at de har ret til at blande sig i konfliktretten, og at de har ret til at underkende de danske forhold. Vi har set anerkendelsesdirektivet, som vi også diskuterer i øjeblikket, og som åbenbart har den konsekvens, at vi ikke længere kan opretholde uddannelseskraft på en række arbejdsområder som f.eks. opstilling af stilladser, nedtagning af asbest og en række andre forhold.

Senest har vi så oplevet, at en polsk domstol øjensynligt kan omstøde afgørelser i det danske fagretlige system. Hvis ikke vi får det løst, bliver det jo fuldstændig til grin at prøve at opretholde et ordentligt lønniveau for folk i Danmark, hvis de så bare oplever at få frataget deres løn, når de kommer tilbage til deres oprindelsesland. Så vi har samlet et billede, hvor mulighederne for at sikre løn- og arbejdsforhold på danske arbejdspladser hele tiden forringes, og hvor risikoen for social dumping øges, og det mener vi ikke at dette lovforslag retter op på med de små forbedringer, der er. Der skal langt mere til, bl.a., som det er blevet diskuteret i dag, at der skal være et opslag på byggepladserne med angivelse af firmaets navn, momsnummer, og om de har overenskomst.

Vi mener også, at fagbevægelsen skal have ret til at komme på arbejdspladserne med udenlandsk arbejdskraft, så de kan sikre, at der er ordentlige forhold, at stilladserne er opsat korrekt osv., så de kan sikre nogle af de ting, som Arbejdstilsynet jo også burde komme ud og sikre. Det gør så også, at vi også mener, at Arbejdstilsynet skal have flere ressourcer, bl.a. tolkebi-stand, så de har mulighed for at snakke direkte med de arbejdere, der er på stedet, og finde ud af, hvordan tingene foregår.

Så skal politi og anklagemyndighed også have en ordentlig mulighed for at arbejde på området, og det betyder, at det ikke er nok, at det står i nogle fine hensigtserklæringer, hvor tit

man skal komme ud. Vi bliver nødt til, tror jeg, også fra Folketingets side at følge op på, at det rent faktisk sker. Vi har set med indsatsen på andre områder, hvor Folketinget har prioriteret at der skal gøres en indsats, f.eks. mod menneskehandel, at der går ret lang tid, før det overhovedet viser noget som helst resultat i praksis.

Så mener vi også, at der er behov for stærkere sanktionsmuligheder, når misbruget konstateres. Det er et område, som vi er nødt til at tage dybt alvorligt, også når man ser på den udvikling, der er i resten af verden, hvor udnyttelse af arbejdskraft – og i nogle tilfælde så grelt, at vi kommer over i tvangsarbejde og menneskehandel – er i stærk stigning. Den bedste måde at imødegå det på er ved at sikre en stærk mulighed for organisering af arbejdskraften ved at give fagbevægelsen gode muligheder og ved at sikre ordnede og regulerede forhold på arbejdsmarkedet. Det er noget, vi ikke kun siger fra Enhedslistens side. Det var også det meget klare budskab fra masser af organisationer på den store FN-konference imod menneskehandel, der var i Wien i sidste uge.

Kl. 18:30

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der har meldt sig en enkelt spørger. Hr. Thomas Adelskov.

Kl. 18:30

Thomas Adelskov (S):

Jeg undrer mig lidt, når jeg hører Enhedslistens ordfører her i dag. For 1½ år siden lavede vi øst-aftale II, og det, vi implementerer her i dag, er øst-aftale III. Dengang udsendte Enhedslisten en pressemeddelelse om, at de syntes, at øst-aftalen var så god nu, at Enhedslisten opfattede sig som en del af øst-aftaleforligskredsen. Og så skal vi alligevel høre i dag, hvor dårligt det står til, hvor ringe den er, og hvor ringe kontrolmuligheder vi har sørget for.

Det er jeg faktisk ikke enig i. Jeg synes endda, at vi med den aftale, der ligger fra juni måned, forbedrer den – også fordi det nu fremgår klart og tydeligt, hvor mange gange man skal ud og kontrollere.

Der har været et arbejde, som ordføreren naturligvis ikke kan være vidende om, hvor man også har haft parterne til at være med til at drøfte, hvad det så er, man skal kontrollere, og hvordan det skal gøres. Der ligger et stort og omfattende notat, som vi i forligskredsen har fået, og det synes jeg da vi kunne bede beskæftigelsesministeren om at oversende, så også Arbejds-markedsudvalget kunne se det og det kunne

indgå som en del af grundlaget for den her lovbehandling.

Jeg vil bare spørge Enhedslistens ordfører, om det ikke sådan kunne formilde hende lidt at tænke på, når man nu engang tidligere har villet være med i østafstaleforligskredsen, at vi så her faktisk gør den endnu bedre.

Kl. 18:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 18:31

Line Barfod (EL):

Som jeg sagde, støtter vi den lille forbedring, der ligger her, men vi mener, der er brug for at gøre mere.

Jeg synes, det er fint med lange notater, og jeg glæder mig til at se det om, hvor meget der skal gøres, men jeg mener stadig, at det er nødvendigt, at vi også følger op på, om det så rent faktisk bliver gjort. For min erfaring fra andre områder er, at hvis ikke vi bliver ved med at stille spørgsmål, hvis ikke vi bliver ved med at sikre, at det faktisk også sker, er der så mange andre opgaver, der tager pladsen, og mange offentligt ansatte – herunder både inden for Arbejdstilsynet og politiet – har mange forskellige opgaver og mange forskellige steder, hvor der bliver hevet i dem, så hvis vi ønsker en opprioriteret indsats på et område, bliver vi nødt til at holde fast hele tiden.

Kl. 18:32

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Så er der en spørger mere, og det er hr. Bent Bøgested. Nej, undskyld, hr. Knud Kristensen.

Kl. 18:32

Knud Kristensen (KF):

Jeg synes også, fru Line Barfod var meget negativ i hele det indlæg, som vi hørte her. Jeg synes, at fru Line Barfod skulle være klar over, at Arbejdstilsynet jo rent faktisk er rundt på samtlige virksomheder i dette land netop for at finde ud af, om virksomheden opfylder de krav, der stilles til den enkelte virksomhed. Det er et ret stort arbejde, der pågår der, det er et ret konstruktivt arbejde, og det er meget perfekt. Så jeg synes ikke, der er nogen grund til, at vi begynder at blive mistroiske over for, om den opgave nu også bliver udført.

Der var også en anden ting, som fru Line Barfod sagde indledningsvis, og det var netop, at man kunne tage ud og kigge på de elendige arbejdsmiljøforhold, der var på det danske arbejdsmarked, og der synes jeg ikke, det er rimeligt, at man maler med så bred en pensel. Så må

man konkretisere de enkelte situationer, for på det danske arbejdsmarked er der reelt ordentlige arbejdsforhold.

Kl. 18:33

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 18:33

Line Barfod (EL):

Jeg mener ikke, jeg har sagt noget om, at den enkelte medarbejder i Arbejdstilsynet ikke gør et godt stykke arbejde. Hvis jeg er kommet til at sige noget, der kunne misforstås, beklager jeg; det var ikke min intention.

Det, jeg siger, er, at der skal være ressourcer til at komme ud. Og her snakker jeg ikke om det samlede arbejdsmarked; jeg snakker især om byggepladser, som jo er der, hvor vi har de fleste af østarbejderne, men der er også tilfælde i landbruget og andre steder, hvor folk virkelig bliver udnyttet, og der er der virkelig behov for at man gør en indsats.

Hvis man ser nogle af de forhold, der er på de byggepladser, og hvis man ser nogle af de forhold, som folk fra Polen eller de baltiske lande eller andre steder bliver budt at leve under, hvor de bor på byggepladsen, eller hvor de bor seks mand i et lille hummer, og hvor de ikke har noget sted at lave mad eller noget som helst, så mener jeg, det er meget tydeligt, at der er behov for at gøre en ordentlig indsats, hvis vi mener, at mennesker skal behandles ordentligt i det her land.

Kl. 18:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg siger tak til ordføreren, og den næste på tællerlisten er beskæftigelsesministeren. Værsgo.

Kl. 18:34

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Siden EU-udvidelsen i 2004 har der både inden for og uden for landets grænser vist sig en stigende interesse for en øget fokus på udstationering af arbejdskraft. Interessen for at komme til at arbejde i Danmark – enten som arbejdstager eller som udstationeret – har været markant.

Det er glædeligt, at det danske arbejdsmarked kan tiltrække arbejdskraft fra de andre EU-lande i en tid, hvor danske arbejdsgivere så massivt efterspørger arbejdskraft. Og det er jo netop et af formålene med EU-samarbejdet, at arbejdskraften kan bevæge sig derhen, hvor arbejdsopgaverne er. Men i takt med den stigende brug af udstationeret arbejdskraft i Danmark er der samtidig opstået et stort behov for, at danske

myndigheder og arbejdsmarkedets parter får et bedre overblik over, hvilke virksomheder der udfører aktiviteter i landet, og hvilke arbejdstagere de har med. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at der blandt de udenlandske virksomheder er brodne kar, som ikke forstår, hvordan vi ønsker at det danske arbejdsmarked fungerer, herunder at vi mener det alvorligt, når vi siger, at vi ønsker at opretholde gode løn- og arbejdsvilkår for alle, som befinder sig i Danmark.

Som en del af den brede politiske aftale om EU-udvidelsen og det danske arbejdsmarked fra juni sidste år – indgået mellem regeringen, Venstre, De Konservative, Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre – blev det aftalt, at der skal etableres et register over udenlandske tjenesteydere, der udstationeres lønmodtagere i Danmark. Sammen med integrationsministerens lovforslag nr. L 65 om ændring af udlændingeloven, som også behandles i dag, er dette forslag en udmøntning af aftalen fra sidste sommer.

Efter forslaget skal den udenlandske arbejdsgiver anmelde en række oplysninger til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, hvor det kommende RUT-register skal etableres. Anmeldelsen af oplysninger skal ske senest, når udstationeringen begynder. Det kommende register vil for det første give myndighederne og arbejdsmarkedets parter mulighed for at få bedre overblik over omfanget af udenlandske virksomheder og deres ansatte. For det andet vil myndighederne få mulighed for at føre bedre kontrol med og for at kunne slå ned på de arbejdsgivere, der ikke lever op til de krav, som findes på det danske arbejdsmarked.

Jeg vil afslutningsvis takke de ordførere, der har støttet lovforslaget her i dag. Skulle der være uafklarede spørgsmål i forbindelse med lovforslaget, er jeg sikker på, at disse vil kunne løses under udvalgsbehandlingen.

Kl. 18:37

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen afsluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-
tragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

15) 1. behandling af lovforslag nr. L 65:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Ændring af reglerne om ophold på grundlag af beskæftigelse for statsborgere i Bulgarien, Estland, Letland, Litauen, Polen, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn m.v.).

Af integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech).

(Fremsættelse 30.01.2008).

Kl. 18:38

Forhandling

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Forhandlingen er åbnet.

Den første på listen er fru Karen Ellemann som ordfører for Venstre.

Kl. 18:38

(Ordfører)

Karen Ellemann (V):

Jeg har lyst til at sige endelig, for her står jeg faktisk med mit første lovforslag, men et endnu mere tydeligt endelig vil jeg sige, fordi vi nu skal i gang med førstebehandlingen af forslag til lov om ændring af udlændingeloven som følge af den reviderede østaf-tale mellem regeringen, De Konservative, Venstre, Socialdemokraterne, SF og Det Radikale Venstre fra den 29. juni 2007.

Lad der ikke herske nogen tvivl om, at østaf-talen har været en succes. Vi kan være stolte over, at arbejde i Danmark sker på ordnede løn- og ansættelsesvilkår for alle arbejdstagere, og sådan bør det blive ved med at være. Men mange både private og offentlige arbejdsgivere mangler hænder og hoveder. Faktisk mangler hver tredje virksomhed arbejdskraft og har måttet opgive at besætte cirka 58.000 stillinger. Det er en udfordring – og en udfordring, som kun bliver større, når de store årgange forlader arbejdsmarkedet. Derfor må og skal vi være åbne over for at modtage kvalificeret arbejdskraft udefra.

Med dette lovforslag reviderer vi overgangsreglerne for EU-10-statsborgere, således at vi foreslår kravet om opholds- og arbejdstilladelse ophævet for det arbejde, der er dækket af en kollektiv overenskomst. Det samme gælder for specialister, forskere og undervisere, der ansættes på overenskomstdækkede virksomheder.

Med andre ord: Statsborgere fra de ti østeuropæiske lande, som får job i en virksomhed, der er dækket af en kollektiv overenskomst, kan bli-